

Didactica multimedia – Arta și știința predării limbii din țara gazdă

2021-1-DE01-KA220-HED-000031184

GHID PENTRU PROFESORI

Organizarea eficientă a cursurilor intensive de limbi străine

CUPRINS

INTRODUCERE.....	4
1. ÎNTREBĂRĂ ȘI RĂSPUNSURI PENTRU FACILITATORI ȘI PROFESORI ȘI/SAU COLABORATORI.....	5
1.1 ASPECTE JURIDICE	5
1.1.1 Procedura de obținere a vizei	6
1.1.2 Angajarea	6
1.1.3 Cazarea	7
1.2 INFORMAȚII DESPRE CURS.....	7
2. CUM SĂ ORGANIZAȚI UN WORKSHOP REUȘIT.....	10
2.1 CE ESTE UN WORKSHOP	10
2.2 TRĂSĂTURI ESENȚIALE ALE UNUI WORKSHOP	11
2.3 CUM POT WORKSHOP-URILE SĂ ADAUGE VALOARE CURSURILOR OBIȘNUITE	12
2.4 INSTRUMENTE ONLINE MENITE SĂ CREASCĂ RATA DE SUCCES A WORKSHOP-ULUI DVS.....	13
2.5 CE SĂ EVITAȚI ATUNCI CÂND ORGANIZAȚI UN WORKSHOP.....	14
3. ABORDAREA NEURODIDACTICĂ ÎN ÎNVĂȚAREA ȘI PREDAREA LIMBILOR.....	17
3.1 BAZELE NEURODIDACTICII	17
3.2 CUM SĂ FOLOSIȚI ABORDAREA NEURODIDACTICĂ ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE?.....	18
3.2.1 Strategii de implementare a învățării neurodidactice	18
3.2.2 Exemple de activități cu implicații neurodidactice	20
3.3 CONCLUZII.....	22
4. COMUNICAREA INTERCULTURALĂ ȘI REZOLVAREA PROBLEMELOR	23
4.1 COMUNICAREA - CE ESTE ȘI CE IMPLICĂ?.....	23
4.2 COMUNICAREA ÎNTR-UN GRUP MULTICULTURAL	24
4.3 PROBLEME ÎN CADRUL GRUPURILOR MULTICULTURALE.....	25
4.4 CUM PUTEM REZOLVA PROBLEMELE ÎNTR-UN GRUP MULTICULTURAL?.....	26
5. CUM SE DEZVOLTĂ ȘI SE STRUCTUREAZĂ UN CURS INTENSIV DE LIMBI STRĂINE.....	29
5.1 PREGĂTIREA UNUI CURS INTENSIV DE PREDARE A LIMBII ÎN ȚARA GAZDĂ	29
5.2 IDEI PENTRU PROIECTAREA UNUI CURS INTENSIV	31
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE.....	37

TEACH ME	
Didactica multimedia – Arta și știința predării limbii din țara gazdă	
Tipul acțiunii	Erasmus+ KA220-HED - Parteneriate de cooperare în învățământul superior, 2021
Domeniul prioritar	HE: Stimularea practicilor inovatoare de învățare și predare
<p><i>Europa prosperă când oamenii se întâlnesc și se înțeleg între ei. Limba este o competență cheie în acest sens. Dorim să le permitem tinerilor europeni să studieze în alte țări europene. În acest sens, ne concentrăm asupra țărilor cu o cerere mai mică și asupra limbilor care sunt mai puțin vorbite. Învățarea acestor limbi într-un timp relativ scurt necesită o didactică și o metodologie sofisticată. Procedurile de a ajunge într-o țară străină pentru studii pot fi dificile. O barieră poate fi reprezentată de competențele lingvistice. Încă nu a fost dezvoltată nici o metodologie, nici o didactică specială pentru predarea rapidă a limbilor străine pentru noii veniți. În niciuna dintre țările partenere nu s-a observat acordarea unui sprijin (nici didactic, nici formal). În căutarea de soluții pentru provocările descrise mai sus, partenerii din cadrul proiectului TeachME au considerat că trebuie să creeze instrumente online bazate pe neurodidactică nu numai pentru studenții internaționali, ci și pentru profesori, educatori și facilitatori ai acestor cursuri intensive de limbi străine.</i></p> <p><i>Proiectul furnizează rezultate semnificative cu privire la procesul de predare-învățare celor care doresc să studieze în limba țării gazdă, propunând o combinație inovatoare de învățare sincronă și asincronă. Cursanții obțin informații autentice despre structurile lingvistice, învață elemente de vocabular, cultură și civilizație, structuri gramaticale specifice fiecărei limbi din țara gazdă și mecanismele de utilizare a acestora. Aceștia integrează structurile gramaticale adecvate în discursul oral și scris, în contexte comunicative din viața reală. Spre deosebire de cei care studiază în țări cu limbi mai puțin cunoscute, la programe de studiu în limba engleză, noi ne dorim ca studenții internaționali să aleagă nu doar țări mai puțin solicitate, ci și să descopere în mod activ limba și cultura țării gazdă. În acest fel, cursanții vor fi mai conectați la procesul de învățare și vor integra cunoștințele și competențele în alte domenii de interes.</i></p> <p><i>Pe baza abordării inovatoare a învățării, ne așteptăm ca organizațiile partenere să atragă mai mulți studenți străini care să studieze la universitățile din țările partenere cu limbi mai puțin cunoscute. Obiectivele proiectului TeachME sunt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>Creșterea numărului de tineri adulți care doresc să învețe limbi europene mai puțin cunoscute.</i> <i>Stabilirea unui model european prin propunerea unui set de programe intensive de limbi străine adaptate nevoilor tinerilor interesați să studieze la o universitate din oricare dintre țările partenere.</i> <i>Promovarea cooperării transnaționale și a învățării reciproce între reprezentanții partenerilor din diferite sectoare ale educației pentru a îmbunătăți sistemele, structurile și procesele educaționale.</i> <i>Susținerea schimburilor și asigurarea vizibilității bunelor practici, a dialogului, a învățării reciproce și a cooperării între factorii de decizie politică, practicienii și părțile interesate din țările partenere.</i> 	

www.teachmeproject.eu

INTRODUCERE

Ghidul este un instrument valoros pentru organizatorii, facilitatorii și profesorii de cursuri intensive de limbi străine cu durată de un an. Ghidul oferă diverse sfaturi și indicații privind modul optim de organizare și de desfășurare a unui curs cu scopul ambițios de a permite studenților să avanseze mai multe niveluri lingvistice CECR într-un singur an universitar.

În prima parte, oferim o prezentare generală a celor mai frecvente întrebări și probleme cu care se confruntă organizatorii și profesorii atunci când pregătesc astfel de cursuri. Următoarea parte este dedicată pregătirii atelierelor de lucru pentru profesori, care se adresează direct unei astfel de clientele. În partea a treia vom prezenta abordarea neurodidactică, o modalitate modernă de predare și învățare a unei limbi străine, inclusiv posibila integrare în unitățile/modulele de predare. Partea a patra abordează problemele de comunicare interculturală care pot apărea mai ales atunci când cursanții provin dintr-o zonă culturală diferită de limba pe care doresc să o învețe sau când clasa este formată din cursanți provenind din diferite părți ale lumii și medii sociale. Ultima parte este dedicată pregătirii structurii și conținutului cursului propriu-zis de limbi străine.

Acest ghid face parte din proiectul Erasmus+ TEACHME [2021-1-DE01-KA220-HED-000031184]: „PR4: Ghidul facilitatorului pentru predarea intensivă a limbilor străine”, octombrie 2023.

Parteneri:

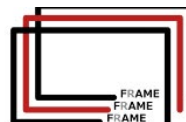
Johannes Gutenberg
Universität Mainz
(Germany)

PRISM Impresa Sociale
s.r.l.
(Italy)

PELICAN s.r.o.
(Czech Republic)

FRAME Fundacja Rozwoju
Aktywnosci
(Poland)

Universitatea
Transilvania Din Brașov
(Romania)

1. ÎNTREBĂRĂ ȘI RĂSPUNSURI PENTRU FACILITATORI ȘI PROFESORI ȘI/SAU COLABORATORI

Pentru a deveni un bun facilitator de cursuri de limbi străine, trebuie să aveți o gamă largă de cunoștințe și informații. Acest capitol vă va ghida prin domeniile cheie și vă va oferi informațiile necesare pentru a organiza cu succes un curs de limbi străine. Această secțiune specifică se concentrează în principal asupra aspectelor organizatorice pe care dumneavoastră, în calitate de facilitator, trebuie să le cunoașteți. Scopul este de a vă pune la dispoziție, în calitate de facilitator, toate informațiile de care veți avea nevoie pentru a organiza un curs de limbi străine.

1.1 ASPECTE JURIDICE

În calitate de facilitator al unui curs de limbi străine, trebuie să fiți familiarizat cu aspectele juridice. Chiar dacă organizația dvs. ar putea avea toate acreditările și aprobările pentru organizarea de cursuri de limbi străine, cursurile pentru străini ar putea fi supuse unor legi și criterii diferite. Este esențial să fiți familiarizat cu toate aspectele juridice. Particularitățile vor fi diferite în funcție de țară; acestea sunt doar câteva aspecte asupra cărora trebuie să vă concentrați.

- **Numărul de studenți** – Care este numărul maxim de studenți dintr-o grupă? Sunt și alte criterii?
- **Alocarea timpului** – Câte ore trebuie să aibă cursul? Se numără în total, pe lună sau pe săptămână?
- **Prezența** – Cât de mult înseamnă prezența obligatorie? Ce se întâmplă dacă studentul are mai puține prezențe? Sunteți obligați să informați autoritățile?
- **Tipul de viză** – Ce tip de viză pot solicita studenții în baza scrisorii de acceptare la studii? Cât timp este valabilă viza? Există o perioadă specifică pentru care pot solicita viza?
- **Obligații legale** – Aveți vreo obligație legală? Trebuie să informați vreo autoritate cu privire la datele studenților?
- **Beneficii pentru studenți** – Au studenții dreptul la beneficii? Puteți să le oferiți carduri de student sau orice alte beneficii?

Notă: Informații suplimentare pentru studenți

Chiar dacă nu sunteți obligat să dețineți următoarele informații, deoarece nu au legătură directă cu cursul, este posibil ca studenții să vă întrebe despre ele, așa că este bine să fiți pregătit.

1.1.1 Procedura de obținere a vizei

Informații suplimentare despre vize și procedurile de obținere a vizelor ar putea fi utile. Vizele sunt, de obicei, lucrul care îi îngrijorează cel mai mult pe studenți. Studenții ar putea să se întrebe cum să solicite o viză, când și unde, de ce au nevoie, de ce tip de viză, toate documentele necesare, rata de aprobare, cerințele pentru viză, durata vizelor, prelungirea acestora, organizațiile care oferă ajutor gratuit și multe altele. Dacă nu le oferiți ajutor în procesul de obținere a vizei, puteți să le oferiți câteva materiale suplimentare sau informații despre organizațiile care îi ajută pe străini cu viza.

1.1.2 Angajarea

Mulți studenți doresc să lucreze în timpul cursurilor și vă vor întreba dacă pot face asta, care sunt condițiile legale în care pot lucra și tipul de loc de muncă pe care îl pot solicita (cu normă întreagă, cu jumătate de normă). În plus, s-ar putea să vă ceară sfaturi despre unde să caute locuri de muncă. Este bine să aveți pregătită o listă cu sfaturi despre ce site-uri să folosească.

În funcție de tipul de loc de muncă, puteți încerca să adaptați programul orelor de curs pentru a se potrivi cu rutina zilnică a studenților:

 Angajarea cu normă întreagă – acesta este cel mai obișnuit tip de angajare. Angajații au un program de lucru fix și beneficii privitoare la concediu. Pentru mulți angajatori, angajarea cu normă întreagă presupune adesea o săptămână de lucru de cel puțin 40 de ore. Angajatorii se așteaptă la o prezență regulată la locul de muncă din partea celor angajați cu normă întreagă, precum și la o notificare prealabilă a absențelor și a rezilierii contractului.

Prin urmare, cursurile ar trebui să fie programate astfel încât: a) să nu se suprapună cu turele de lucru ale cursanților; b) să existe suficiente intervale de timp astfel încât cursanții să se poată pregăti pentru următoarea lecție în timpul liber, să-și pregătească temele pentru acasă, să parcurgă din nou conținutul ultimei lecții etc. Acești cursanți își apreciază foarte mult timpul liber și se gândesc mult unde să-și investească timpul și efortul. Prin urmare, este foarte important să încercăm să pregătim lecțiile exact în funcție de nevoile lor și astfel încât cursanții să recunoască în scurt timp că fac progrese în domeniile care sunt importante pentru ei.

 Angajarea cu jumătate de normă (part-time) – acești angajați lucrează mai puțin de 30 de ore pe săptămână pentru o companie. Acest tip de angajare acoperă o gamă largă de opțiuni, de la lucrul în ture neregulate până la un grad mai mare de libertate pentru a-și organiza singuri un program. Angajatorii se așteaptă ca acești angajați să se prezinte la timp la serviciu și să își planifice timpul liber.

Procesul de învățare al acestor cursanți poate fi mai intens și mai solicitant decât în cazul angajaților cu normă întreagă, însă ei trebuie să respecte programul de lucru și volumul de muncă alocat.

 Angajarea ocazională – angajații ocazionali au un program de lucru neregulat, în funcție de cerințele companiei. Studenții care preferă să lucreze în afara programului alocat obligațiilor academice și sociale vor considera ideal acest tip de angajare. Verificarea listelor, efectuarea turelor alocate sau schimbul cu un alt angajat cad în responsabilitatea angajaților ocazionali.

Acest tip de angajare, alături de alte tipuri (perioadă de probă, practică plătită), este în general mai puțin consumator de timp și efort în favoarea studiilor sau altor obligații, inclusiv pentru cursuri de limbi străine. În plus, angajarea ocazională este rareori scopul dezvoltării profesionale a unui student, spre deosebire de continuarea studiilor, inclusiv dezvoltarea competențelor lingvistice. Prin urmare, se poate presupune că studenții vor fi pregătiți să depună efortul adecvat pentru studierea unui curs de limbi străine.

1.1.3 Cazarea

O altă problemă cu care studenții internaționali se confruntă și pentru care, de obicei, solicită ajutor este cazarea. Organizația dumneavoastră oferă ajutor sau deține un cămin sau ceva asemănător? Care sunt condițiile, prețurile și etapele următoare? În cazul în care nu oferiți cazare sau nu aveți niciun contract cu o astfel de unitate, puteți să le oferiți studenților informații despre ce tip de cazare este disponibil, cum funcționează în țara dumneavoastră, care sunt prețurile și condițiile și idei despre unde pot găsi cazare.

1.2 INFORMAȚII DESPRE CURS

 Scopul cursului - stabiliți un nivel de limbă de la care încep studenții și unul pe care ar trebui să-l atingă până la sfârșitul cursului.

 Capacitatea - câți studenți puteți accepta (luați în considerare spațiul și gradul de ocupare a unei săli de clasă, numărul de profesori disponibili).

 Numărul de studenți per grupă - trebuie să stabiliți numărul minim și maxim de studenți pe grupă, incluzând obligația legală, capacitatea sălii de clasă, gradul de ocupare a acesteia și disponibilitatea profesorilor.

 Împărțirea studenților - stabiliți criterii realiste pe baza cărora veți împărți studenții în grupe, de exemplu, limba sau originea, nivelul de limbă, vârsta, un anumit obiectiv al cursului etc.

 Alocarea timpului - pentru a atinge obiectivul cursului (atingerea unui anumit nivel de limbă) trebuie să stabiliți un număr de ore care trebuie să fie, de asemenea, în conformitate cu obligațiile legale.

 Forma de studiu - stabiliți forma cursurilor: față în față, online sau în format mixt.

- **Centrul de interes al cursului** - curs general, specializat pentru angajare/ studii universitare, pentru un anumit examen etc.
- **Profesori** - asigurați-vă că aveți suficienți profesori competenți pentru a acoperi toate orele și grupele.
- **Cronologia cursului** - stabiliți întreaga cronologie a cursului, de la înscriere și începutul cursului până la sfârșitul anului școlar, inclusiv vacanțele. Mai mult, includeți proiecția progresului cursanților pe parcursul anului, testele de progres și perioada de examinare.
- **Înscrierea** - calendarul (început, termen limită), condițiile de acceptare (de exemplu, tip de examen), documentele necesare, un formular de înscriere.
- **Taxele școlare** - prețul, calendarul, posibilitatea de plată în rate, o formă de transfer, subvenție, bursă, reduceri, politica de returnare a banilor etc.
- **Cerințele cursului** - ce trebuie să facă studenții pentru a încheia cu succes cursul; de exemplu, prezența (procent din timpul alocat, un sistem de monitorizare), teste de progres și examen final (dacă se susține, câte, sub ce formă, nota de trecere) etc.
- **Orar**
- **Examen de limbă** - posibilitatea/obligativitatea de a susține un examen, prețurile, numărul de încercări, data, forma, condițiile de promovare, relevanța examenului (pentru universitate, loc de muncă etc.).
- **Evaluări** - sub ce formă și cât de des.
- **Certificate** - ce fel de certificate pot obține cursanții, în ce condiții.
- **Planul de curs** - materialele de studiu.
- **Sistem de sprijin pentru studiu și materiale** - pentru profesori și studenți, materiale de studiu disponibile online și materiale de studiu tipărite.
- **Echipament** - tipuri de echipament, platforme disponibile și abonamente, date de conectare, echipamente electronice (laptopuri, boxe, conexiune la internet etc.), tutoriale (cunoștințe privind modul de lucru cu acestea).
- **Comunicare** - o formă de comunicare cu profesorii, cu studenții, între profesori, între studenți cu profesorii, de exemplu, platformele utilizate.

- **Sistem de sprijin și workshop-uri** - disponibile pentru profesori; de exemplu, pentru rezolvarea conflictelor, comunicare multiculturală etc.
- **Drepturi și obligații ale profesorilor** - anularea cursurilor, înregistrarea prezenței etc.
- **Drepturi și obligații ale cursanților** - absențe, reclamații, sprijin și consultări.
- **Condiții generale și reguli** - GDPR, regulamentul intern etc.
- **Marketing** - materiale promoționale, prospecte.
- **Informații generale pentru cursanți** - broșura cursului, ghidul orașului (țării).
- **Altele** - chei, salariu, contract etc.
- **Activități extracurriculare** - organizate de școală pentru cursanți (activități de integrare, activități de petrecere a timpului liber), posibilități pentru profesori (de exemplu, activități în afara orelor de curs, excursii)
- **Alte posibilități pentru cursanți** - locuri de muncă cu jumătate de normă în cadrul organizației, stagii de practică, participare la proiecte, cursuri suplimentare, voluntariat etc.

2. CUM SĂ ORGANIZAȚI UN WORKSHOP REUȘIT

În acest capitol, ne concentrăm asupra modului de pregătire a unui workshop de succes, care trebuie să fie bine conceput, eficient și interesant pentru a implica participanții, a facilita învățarea și a-și atinge obiectivele propuse. Din acest motiv, am decis să organizăm această secțiune în mai multe subcapitole-cheie:

- Ce este un workshop
- Caracteristici esențiale ale unui workshop
- Cum pot workshop-urile să adauge valoare cursurilor obișnuite
- Instrumente online menite să crească rata de succes a workshop-ului dvs.
- Ce să evitați atunci când organizați un workshop

Acest capitol își propune să le ofere cititorilor informații importante despre elementele esențiale de care trebuie să țină cont atunci când planifică un workshop.

2.1 CE ESTE UN WORKSHOP

Deși mulți oameni folosesc acești termeni în mod interschimbabil, workshop-ul și lecția au de fapt înțelesuri distincte. Într-adevăr, ambele sunt metode de instruire utilizate în educație, dar au caracteristici și scopuri distincte. Un workshop este o experiență practică și interactivă în care participanții colaborează pentru a dobândi noi competențe sau pentru a găsi o soluție la o anumită problemă. Pe de altă parte, o lecție este o formă mai convențională de instruire în care un profesor predă cursanților.

Pe scurt, un workshop pune accentul pe învățarea interactivă, pe dezvoltarea abilităților și pe aplicarea practică, adesea prin activități de colaborare. Este mai participativ și se concentrează pe acțiune. O lecție, pe de altă parte, se concentrează pe livrarea structurată a conținutului, pe construirea cunoștințelor de bază și pe înțelegerea conceptelor teoretice. De obicei, este condusă de un instructor și are ca scop transmiterea de informații către cursanți. Atât workshop-urile, cât și lecțiile au un rol educativ, iar alegerea lor depinde de obiectivele de învățare, de subiect și de rezultatele dorite.

Pentru o explicație mai detaliată, iată o defalcare a aspectelor cheie ale unui workshop:

- **Să fie interactiv și practic:** Workshop-urile sunt experiențe de învățare interactive și practice. Acestea presupun implicarea activă a participanților în activități, discuții și activități practice.
- **Axat pe aplicații:** Workshop-urile pun accentul pe aplicarea practică a cunoștințelor și abilităților. Participanții sunt încurajați să aplice conceptele teoretice în scenarii preluate din lumea reală.
- **Dezvoltarea abilităților:** Workshop-urile sunt în mod special adecvate pentru dezvoltarea abilităților. Acestea se axează asupra predării unor abilități, tehnici sau metodologii specifice, relevante pentru un anumit domeniu sau subiect.

- **Învățarea prin colaborare:** Workshop-urile implică adesea lucrul în grup, sesiuni de brainstorming și rezolvarea colaborativă a problemelor. Participanții fac schimb de idei, de experiențe și de abordări.
- **Activități diverse:** Workshop-urile pot include diverse activități precum: jocul de rol, studiile de caz, simulări, experimente practice și discuții interactive.
- **Personalizarea:** Workshop-urile pot fi adaptate nevoilor specifice, permițând participanților să exploreze temele în profunzime și într-un ritm care li se potrivește.
- **Exemple practice:** Workshop-urile folosesc exemple și scenarii din lumea reală pentru a ilustra conceptele și principiile, făcând învățarea relevantă și apropiată de experiențele cursanților.
- **Învățare aplicată:** Participanții pleacă de la workshop-uri cu o înțelegere tangibilă a modului în care pot aplica în situații practice ceea ce au învățat.

2.2 TRĂSĂTURI ESENȚIALE ALE UNUI WORKSHOP

Pentru a atinge obiectivele menționate anterior, iată care sunt caracteristicile esențiale de care trebuie să se țină seama atunci când se planifică un workshop de succes:

- **Obiective și rezultate clare:** Definiți în mod clar obiectivele workshop-ului și ce vor obține participanții în urma acestuia. Asigurați-vă că aceste obiective sunt comunicate de la început, astfel încât participanții să înțeleagă la ce să se aștepte.
- **Conținut captivant:** Creați un conținut relevant, informativ și interactiv. Folosiți un mix de mijloace media, cum ar fi prezentări, videoclipuri, studii de caz și activități practice pentru a menține participanții implicați.
- **Activități interactive:** Încorporați diverse activități interactive, cum ar fi discuții de grup, sesiuni de brainstorming, jocuri de rol, simulări și activități practice. Acestea încurajează participarea și ajută la consolidarea învățării.
- **Stiluri de învățare variate:** Recunoașteți că participanții au preferințe diferite în materie de învățare. Oferiți o combinație de activități vizuale, auditive și kinestezice pentru a vă adapta la diverse stiluri de învățare.

2.3 CUM POT WORKSHOP-URILE SĂ ADAUGE VALOARE CURSURILOR OBIȘNUTE

Îmbogățirea cursurilor cu workshop-uri poate îmbunătăți considerabil experiența de învățare a cursanților, oferindu-le mai multe oportunități interactive, practice și de colaborare de a se raporta la materialul de curs. Workshop-urile sunt, la urma urmei, o completare valoroasă a lecțiilor formale și a experiențelor educaționale. După cum s-a spus anterior, workshop-urile oferă o abordare interactivă și practică a învățării, ceea ce poate spori înțelegerea de către cursanți a materialului de curs și poate promova dezvoltarea abilităților practice.

Detalii:

- **Învățare suplimentară:** Workshop-urile sunt adesea concepute pentru a completa și consolida lecțiile formale. Ele oferă cursanților un spațiu în care să aplice conceptele teoretice învățate în cadrul cursurilor sau al lucrărilor de curs la scenarii practice.
- **Implicare și interacțiune:** Workshop-urile oferă un mediu mai interactiv și mai atractiv în comparație cu cursurile tradiționale. Această implicare poate duce la o participare sporită, discuții și gândire critică în rândul studenților.
- **Dezvoltarea abilităților:** Workshop-urile sunt o platformă excelentă pentru predarea unor competențe specifice care ar putea fi dificil de transmis doar prin intermediul cursurilor. Aceste abilități ar putea varia de la metodologii de cercetare la tehnici practice relevante pentru domeniul de studiu.
- **Aplicarea în lumea reală:** Workshop-urile pot face legătura între cunoștințele teoretice și aplicațiile din lumea reală. Acestea le permit cursanților să vadă cum se traduc teoriile și conceptele în practică.
- **Învățarea prin colaborare:** Multe ateliere implică activități de grup, discuții și exerciții de rezolvare a problemelor. Acest lucru încurajează învățarea prin colaborare și îi ajută pe cursanți să își dezvolte abilitățile de lucru în echipă și de comunicare.
- **Învățarea prin experiență:** Workshop-urile oferă oportunități de învățare pe bază de experiență în care cursanții se implică activ. Acest tip de învățare poate duce la o înțelegere mai profundă și la reținerea mai bună a informațiilor.
- **Instruirea practică:** Workshop-urile care implică o pregătire practică, cum ar fi experimentele de laborator sau utilizarea de software, pot ajuta cursanții să dezvolte competențe practice care sunt direct aplicabile în viitoarele lor cariere.
- **Gândirea critică și rezolvarea problemelor:** Multe workshop-uri sunt concepute pentru a le pune cursanților la încercare gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. Acestea pot prezenta scenarii complexe care le cer cursanților să analizeze, să evalueze și să elaboreze soluții.

- **Flexibilitate și formate diverse:** Există diferite formate de desfășurare a unui workshop, cum ar fi: evenimente de o zi, serii cu mai multe sesiuni sau workshop-uri online. Această flexibilitate permite adaptarea la diferite preferințe și programe de învățare.
- **Dezvoltare profesională:** Unele workshop-uri sunt concepute pentru a îmbunătăți competențele profesionale ale cursanților, cum ar fi comunicarea, leadership-ul și gestionarea timpului. Aceste abilități sunt valoroase atât în context academic, cât și profesional.
- **Pregătirea pentru proiecte de cercetare:** Workshop-urile pot pregăti cursanții pentru proiectele de cercetare prin învățarea metodologiilor de cercetare, a tehnicilor de analiză a datelor și a considerentelor etice.

Desigur că este important să aliniați conținutul workshop-ului la obiectivele cursului, să comunicați în mod clar cursanților programul și obiectivele workshop-ului și să furnizați toate resursele sau materialele necesare pentru activitățile desfășurate. Prin încorporarea workshop-urilor interactive în cursurile dumneavoastră, creați un cadru în care cursanții participă activ, colaborează și își aplică cunoștințele, ceea ce duce la o înțelegere mai profundă a materiei. Această integrare contribuie la o experiență educațională bine conturată și plină de satisfacții pentru cursanți.

2.4 INSTRUMENTE ONLINE MENITE SĂ CREASCĂ RATA DE SUCCES A WORKSHOP-ULUI DVS.

În prezent, există numeroase instrumente online ce pot crește succesul workshop-ului dvs. prin îmbunătățirea organizării, a implicării, a colaborării și a comunicării. Iată o listă de instrumente și modul în care acestea pot fi integrate în workshop-ul dumneavoastră:

Instrumente de videoconferință:

- **Zoom, Microsoft Teams, Google Meet:** Utilizați aceste platforme pentru găzduirea workshop-urilor virtuale. Acestea oferă funcții precum partajarea ecranului, săli de discuții și interacțiune în timp real.

Instrumente de colaborare:

- **Miro, MURAL, Microsoft Whiteboard:** Aceste instrumente oferă o tablă virtuală pentru brainstorming colaborativ și organizarea mentală a ideilor.

Instrumente de sondaj și de anchetă:

- **Slido, Mentimeter, Poll Everywhere:** Implică participanții prin realizarea în direct a unor sondaje, anchete și chestionare.

Partajarea și stocarea fișierelor:

 Google Drive, Dropbox, OneDrive: Partajați cu ușurință materiale, resurse și șabloane pentru workshop.

Instrumente de prezentare interactive:

 Prezi, Canva, Visme: Creați prezentări atractive și interactive care să mențină participanții implicați vizual. Încorporați elemente interactive, cum ar fi linkuri pe care se poate da clic, videoclipuri și animații pentru a îmbunătăți experiența de învățare.

Instrumente de feedback și evaluare:

 Google Forms, SurveyMonkey: permit colectarea feedback-ului de la participanți cu privire la conținutul, formatul și organizarea atelierului.

Instrumente de luat notițe și pentru documentare:

 Evernote, OneNote, Notion: Încurajați participanții să ia notițe, să colaboreze pe documente partajate și să contribuie la conturarea ideilor cheie. De asemenea, puteți crea un document central în care participanții pot lua notițe în mod colaborativ și pot salva informații importante.

Atunci când integrați aceste instrumente în workshop-ul dumneavoastră, nu uitați să oferiți instrucțiuni clare privind modul de utilizare eficientă a acestora. Asigurați-vă că participanții se simt confortabil cu instrumentele înainte de începerea workshop-ului și fiți pregătiți să soluționați orice probleme tehnice care pot apărea. Acordați întotdeauna prioritate obiectivelor de învățare ale workshop-ului și alegeți instrumentele care sprijină cel mai bine aceste obiective.

2.5 CE SĂ EVITAȚI ATUNCI CÂND ORGANIZAȚI UN WORKSHOP

În cele din urmă, deși workshop-urile pot fi foarte eficiente pentru îmbunătățirea experiențelor de învățare, există anumite capcane ce trebuie evitate pentru a asigura succesul workshop-ului dvs. Iată câteva lucruri pe care trebuie să le evitați:

 Supraîncărcarea conținutului: Evitați să înghesuiți prea mult conținut într-un singur workshop. Participanții au nevoie de timp pentru a se implica în profunzime în activități, a discuta concepte și a reflecta asupra învățării lor. Concentrați-vă pe calitate în detrimentul cantității.

 Ignorarea diversității participanților: Participanții vin din medii variate, având stiluri de învățare și niveluri de competențe diferite. Evitați să vă asumați uniformitatea și concepeți activități care să se adreseze diferitelor preferințe și abilități de învățare. De asemenea, participanții ar trebui să se simtă confortabil în a-și împărtăși gândurile și opiniile fără teama de a fi judecați. Creați un mediu respectuos și favorabil incluziunii, în care contribuțiile tuturor sunt apreciate.

- **Predare în stil monolog:** Workshop-urile trebuie să fie interactive și atractive. Evitați să țineți prelegeri de lungă durată. În schimb, facilitați discuțiile, activitățile de grup și experiențele practice pentru a încuraja participarea activă.
- **Lipsa de structură:** Deși workshop-urile ar trebui să încurajeze creativitatea, ele necesită totuși o structură. Asigurați-vă că există o secvență clară de activități și un flux coerent care să conducă la realizarea obiectivelor de învățare.
- **Ignorarea dinamicii de grup:** Dacă încorporați activități de grup, fiți atenți la dinamica de grup. Participarea inegală, conflictele sau personalitățile dominante pot împiedica eficacitatea workshop-ului.
- **Defecțiuni tehnice:** Dacă workshop-ul se bazează pe tehnologie, fiți pregătit pentru probleme tehnice. E indicat să aveți planuri de rezervă în cazul problemelor de conexiune, al defecțiunilor unor echipamentelor sau ale software-ului.
- **Lipsa de flexibilitate:** Deși planificarea este crucială, fiți deschis la ajustarea workshop-ului pe baza feedback-ului primit în timp real și a nevoilor participanților. Flexibilitatea vă permite să abordați provocări neașteptate sau să profitați de momente didactice valoroase.
- **Neglijarea evaluării și a feedback-ului:** Fără o modalitate de evaluare a rezultatelor învățării și de colectare a feedback-ului, nu veți ști dacă workshop-ul dvs. a fost eficient. Includeți evaluări și oportunități pentru ca participanții să își împărtășească părerile.
- **Ignorarea logisticii:** Acordați atenție detaliilor logistice, cum ar fi aranjarea locurilor, materialele, amenajarea sălii și confortul. Ignorarea acestor aspecte poate conduce la distragerea atenției și perturbarea bunei desfășurări a workshop-ului.

Evitând aceste capcane, puteți crea workshop-uri atractive, eficiente, care pot contribui semnificativ la experiențele de învățare ale participanților.

- **Aplicație practică:** Oferiți participanților ocazia de a aplica ceea ce au învățat. Includeți exemple din lumea reală, studii de caz și exerciții practice care să le permită participanților să folosească noile cunoștințe și abilități.
- **Construirea relațiilor de colaborare:** Promovați interacțiunea între participanți. Folosiți activități de spargere a gheții, sesiuni de discuții și activități de grup pentru a încuraja colaborarea și crearea de legături între participanți.
- **Facilitator/prezentator cu experiență:** Aveți un facilitator sau un prezentator competent și priceput care poate comunica eficient conținutul, poate implica participanții și poate gestiona desfășurarea workshop-ului.

- **O agendă bine structurată:** Elaborati o agendă clară și bine organizată care să prezinte obiectivele, calendarul și activitățile fiecărei sesiuni. Respectați programul pentru a menține implicarea și atenția participanților.
- **Mecanisme de feedback:** Oferiți participanților posibilitatea de a oferi feedback pe tot parcursul workshop-ului. Acest lucru poate fi realizat prin sondaje, anchete sau discuții deschise. Folosiți feedback-ul lor pentru a face ajustări în timp real, dacă este necesar.
- **Sesiuni de întrebări și răspunsuri:** Alocați timp pentru ca participanții să pună întrebări și să solicite clarificări. Acest lucru sporește înțelegerea și implicarea, deoarece participanții simt că preocupările lor sunt înțelese.
- **Mijloace și tehnici de vizualizare:** Folosiți mijloace vizuale precum diapozitive, diagrame și grafice pentru a spori înțelegerea. Mijloacele vizuale fac ca informațiile complexe să fie mai ușor de înțeles.
- **Integrarea tehnologiei:** Integrați tehnologiile relevante pentru a spori implicarea și interacțiunea. Instrumentele online pot facilita sondajele, colaborarea și conținutul interactiv.
- **Utilizarea povestirilor:** Includeți povești și exemple din viața reală pentru a ilustra conceptele. Poveștile fac conținutul abordabil și memorabil.
- **Varietate a ritmului și formatului:** Mențineți ritmul dinamic prin alternarea între diferite activități și formate. Acest lucru previne monotonia și menține atenția participanților.
- **Incluziune și respect:** Creați un mediu incluziv în care perspectivele și experiențele tuturor participanților sunt apreciate. Respectați punctele de vedere diferite și încurajați dialogul deschis.
- **Timp pentru reflecție:** Alocați timp pentru ca participanții să reflecteze asupra a ceea ce au învățat și asupra modului în care pot aplica în contextul lor. Reflecția îmbunătățește retenția și punerea în aplicare.
- **Concluzii clare:** Rezumați punctele cheie și formulați concluzii la sfârșitul fiecărei sesiuni. Puneți la dispoziția participanților resurse și materiale la care pot apela după încheierea workshop-ului.
- **Flexibilitate:** Fiți pregătiți să adaptați atelierul în funcție de nevoile și implicarea participanților. O abordare flexibilă vă permite să răspundeți la oportunități sau provocări neașteptate.

Prin înglobarea acestor elemente în workshop puteți crea o experiență de învățare dinamică, angajantă și eficientă, care să rezoneze cu participanții și să-i ajute să obțină rezultatele dorite.

3. ABORDAREA NEURODIDACTICĂ ÎN ÎNVĂȚAREA ȘI PREDAREA LIMBILOR

Începând cu anii optzeci, abordarea neurodidactică a avut ca scop găsirea celor mai eficiente modalități de predare pentru învățarea prietenoasă cu creierul. Deoarece creierul este un organ central în procesul de învățare, această abordare poate fi considerată benefică pentru o învățare reușită (Moravcová & Maďarová 2016: 635). Acest capitol se concentrează în mod specific asupra modului în care neurodidactica poate fi implementată în predarea limbilor.

Scopul este de a introduce abordarea neurodidactică și beneficiile acesteia pentru predarea limbilor străine, pentru profesorii din diverse instituții de educație. Totodată, capitolul se adresează facilitatorilor care organizează cursuri de formare pentru profesori, oferindu-le cunoștințele necesare pentru a-i instrui pe aceștia în privința avantajelor neurodidacticii. Capitolul abordează, în primul rând, aspecte de bază ale neurodidacticii și oferă sugestii privind aplicabilitatea acestora în predarea limbilor moderne, încheind prin oferirea de sfaturi practice despre modul de implementare a acestei abordări în lecții. Pe scurt, scopul capitolului este de a ajuta profesioniștii în acest domeniu să utilizeze abordarea neurodidactică în propria lor activitate de predare. Ce reprezintă neurodidactica în predarea și învățarea limbilor? Cum și de ce să utilizăm învățarea prietenoasă cu creierului în predarea limbilor? Cum pot facilitatorii să informeze profesorii despre abordarea neurodidactică?

3.1 BAZELE NEURODIDACTICII

Termenul „neurodidactică” a fost folosit pentru prima dată de către profesorul german de didactica matematicii, Gerhard Preiß, în 1988, iar de atunci, noul domeniu interdisciplinar a combinat descoperirile cercetărilor asupra creierului cu procesele eficiente de educație (Moravcová & Maďarová 2016: 635). Creierul reprezintă o parte importantă a procesului de învățare, iar neurodidactica își propune să găsească modalități prietenoase cu creierul pentru organizarea procesului instructiv-educativ. Acest lucru este considerat a fi cel mai reușit mod de învățare (cf. Grein et al. 2022: 63).

Principalele funcții ale creierului în procesele de învățare sunt abilitatea sa de a aduna cunoștințe și de a le stoca în memorie pentru utilizare ulterioară. Prin urmare, învățarea prietenoasă cu creierul are loc atunci când situația de învățare îmbunătățește aceste procese (Moravcová & Maďarová 2016, 635-637; Grein et al. 2022, 7, 26-35, 52-56). Abordarea neurodidactică are la bază ideea de a crește motivația și emoțiile pozitive ale cursanților față de subiectul studiat, de a acorda atenție diversității și individualității cursanților și de a îmbunătăți funcțiile creierului prin stimularea circulației sângelui în corp, reducerea stresului și crearea sesiunilor de studiu care sunt cele mai eficiente pentru creier (Grein et al. 2022, 7, 63-64). Modalitățile practice de promovare a învățării prietenoase cu creierul pot include includerea mișcării în timpul lecțiilor pentru a îmbunătăți funcțiile biologice ale creierului, introducerea umorului pentru a crea o atmosferă pozitivă în clasă (Sousa 2022, 58-59) și utilizarea unei varietăți de metode didactice pentru a ține cont de individualitatea cursanților.

Abordarea neurodidactică susține principiile moderne ale predării limbilor. În ultima jumătate a secolului al XX-lea, înțelegerea mai profundă a procesului de învățare, precum și schimbările în societate, cum ar fi

globalizarea și digitalizarea, au condus la remodelarea predării limbilor. Scopul principal nu mai constă doar în învățarea structurilor fixe ale limbii, ci și în antrenarea cursanților pentru a se exprima în diferite situații de comunicare. Metodele de predare a limbilor au devenit mai diverse și mai flexibile pentru a recunoaște individualitatea cursanților (Doff, 2020). Pentru a ajuta profesorii să-și structureze lecțiile și să definească obiectivele de învățare, ideile privind predarea modernă a limbilor pot fi rezumate conform următoarelor principii didactice: orientare către competențe, orientare către succes, orientare către acțiune, orientare către sarcini, orientare către interacțiune, contextualizare și autenticitate, personalizare, activare a cursantului, orientare către conținut și promovare a autonomiei cursantului (Funk et al., 2014). Aceste principii acoperă diverse domenii ale situației de învățare și, prin urmare, pot fi văzute ca baza pentru o predare reușită.

Principiile predării moderne a limbilor străine sunt formulate în acord cu abordarea neurodidactică pentru a acorda atenție atât individualității cursanților, cât și importanței utilizării unor metode didactice variate. Ca rezultat, abordarea neurodidactică ar putea reprezenta un instrument excelent pentru atingerea obiectivelor învățării moderne a limbilor străine. În plus, metodele prietenoase cu creierul își propun, în general, să îmbunătățească rezultatele învățării și să stimuleze motivația cursanților de a învăța. Din acest motiv, profesorii de limbi străine ar trebui să recurgă la rezultatele cercetărilor neurodidactice atunci când își planifică lecțiile.

3.2 CUM SĂ FOLOSIM ABORDAREA NEURODIDACTICĂ ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE?

3.2.1 Strategii de implementare a învățării neurodidactice

Există mai multe strategii pentru a implementa abordarea neurodidactică în predarea limbilor străine. Învățarea limbilor în sine este un proces complex, motiv pentru care cercetările moderne recomandă utilizarea mai multor metode de predare în locul uneia singură. După cum s-a explicat anterior, neurodidactica recunoaște, de asemenea, diversitatea cursanților și încurajează utilizarea simultană a mai multor modalități de predare. Mai mult, diversitatea de metode poate ajuta la motivarea cursanților și la menținerea interesului acestora pentru conținutul studiat (Doff 2020, 13-16; Riemer 2020, 29).

În continuare, sunt prezentate câteva dintre cele mai comune strategii prin care profesorii pot implementa abordarea neurodidactică:

 Mișcarea: Mișcarea și exercițiile fizice aduc numeroase beneficii funcțiilor creierului; prin urmare, profesorii ar trebui să încurajeze cursanții să se miște în timpul sesiunilor de învățare. Acest lucru poate consta în activități de interpretare a unui rol, formarea de grupuri pentru a lucra împreună sau poate fi o acțiune simplă, precum colectarea materialelor de învățare (Sousa 2011, 34).

- **Motivația:** Motivația contribuie la stocarea cunoștințelor în memorie, aspect esențial pentru procesul de învățare. Interesul personal sporește motivația, dar profesorii pot, de asemenea, să motiveze cursanții, de exemplu, permițându-le să fie creativi, implicându-i în dezvoltarea lecțiilor sau oferind feedback care încurajează învățarea (Sousa 2011, 71-72).
- **Emoțiile:** Emoțiile puternice, fie ele pozitive sau negative, semnalează că ceva este important pentru noi, motiv pentru care le putem memora mai bine decât situațiile lipsite de semnificație emoțională. În ceea ce privește învățarea, emoțiile pozitive sunt cheia, deoarece stimulează și motivează cursanții să învețe. Prin urmare, profesorii ar trebui să vizeze creșterea emoțiilor pozitive și reducerea sentimentelor negative, cum ar fi stresul și frica. Pentru a spori starea de bucurie, profesorul poate integra umorul în lecții. Râsul îmbunătățește funcțiile creierului și contribuie la crearea unei atmosfere pozitive în clasă (Moravcová & Maďarova 2016, 635-637; Sousa 2011, 48, 58-59, 68-69). Un alt mod de a crește emoțiile pozitive este acela de a include suspansul în lecții, de exemplu, prin elemente surpriză sau prin gamificare.
- **Stabilirea sensului:** Cunoașterea semnificației și a scopului învățării motivează cursanții. Pentru a stabili sensul, profesorii pot lega conținutul învățării de experiențele trecute ale cursanților și de alte aspecte ale vieții acestora. Această contextualizare va face sarcinile mai personale și mai semnificative (Sousa 2011, 45-55, 74-75, 160).
- **Interacțiunea socială:** Studiul în grup reprezintă o modalitate eficientă de integrare a mai multor metode de învățare prietenoase cu creierul, precum: mișcarea, crearea unui mediu de învățare pozitiv prin intermediul relațiilor sociale și îmbunătățirea abilităților de comunicare (Sousa 2011, 78-79).
- **Atmosfera din clasă:** Cursanții ar trebui să se simtă în siguranță atât din punct de vedere fizic, cât și emoțional, pentru a încerca lucruri noi fără teama de a face greșeli. Profesorii pot îmbunătăți atmosfera din clasă promovând relații pozitive între cursanți și discutând cu aceștia despre cum se simt în timpul lecțiilor (Sousa 2022, 43, 48, 105).
- **Efectul de întâietate și de recentă:** Cursanții au tendința de a învăța cel mai mult în prima parte a lecției, de a se concentra cel mai puțin în a doua parte a lecției și de a învăța mai bine din nou în partea a treia. Pentru a face ca lecția să fie prietenoasă cu creierul, profesorii ar trebui să planifice structura acesteia în conformitate cu aceste perioade (Sousa 2011, 129-130).
- **Stiluri de învățare și preferințe senzoriale:** Cursanții au preferințe senzoriale și stiluri de învățare diferite. Pentru a recunoaște aceste diferențe, profesorii ar trebui să includă activități care să urmeze stiluri diferite și să activeze toate simțurile (Sousa 2011, 59-60).
- **Competențele de comunicare într-o limbă străină:** Dacă cursanții nu au competențe de comunicare, ei s-ar putea să nu aibă încredere să folosească limba străină în situații de comunicare.

Competențele de comunicare includ abilități gramaticale, abilități sociolingvistice, abilități discursive și abilități strategice (Sousa 2011, 108, 208 – 209).

3.2.2 Exemple de activități cu implicații neurodidactice

În continuare vor fi prezentate exemple de activități care includ elemente neurodidactice pentru a ilustra cum poate arăta în practică o învățare prietenoasă cu creierul. Fiecare domeniu de competență lingvistică se aliniază cu un exercițiu pentru a oferi o prezentare cuprinzătoare

Gramatica

Competența gramaticală în predarea limbilor străine poate fi îmbunătățită prin intermediul unui exercițiu numit „Ce poți face acolo?”. Acesta începe cu descrieri referitoare la reguli și sugestii cu privire la locuri specifice pentru lucrul individual (de exemplu, la supermarket, la gară etc.). Se indică ce se poate face acolo, ce nu este permis și ce ar trebui sau trebuie făcut acolo. Participanții formulează enunțuri, iar grupul încearcă să ghicească ce fel de loc este descris. Din perspectivă neurodidactică, jocurile de ghicit mențin atenția crescută, în timp ce legătura cu lumea reală referitoare la locuri din viața reală creează recurență și favorizează stocarea pe termen lung a conținutului.

Vocabularul

Legătura cu lumea reală se aplică și în cazul unui joc bazat pe vocabular numit „Îmi fac bagajul”. Acesta se concentrează pe ordonarea obiectelor - mai exact, participanții trebuie să enumere unul câte unul obiectele (sau chiar lucruri imateriale precum „iubire” sau „elefant”) pe care doresc să le ia cu ei în vacanță. Fiecare participant trebuie să enumere toate lucrurile menționate anterior, adăugând unul nou. Dacă un participant nu poate merge mai departe singur sau nu își poate aminti un anumit obiect, poate fi ajutat sau este eliminat. Când ne concentrăm asupra beneficiilor neurodidactice ale acestei activități, sarcina de memorare și factorul surpriză contribuie la suspansul general, care include emoții și competiție în sensul învățării prietenoase cu creierul.

Ascultarea/ Receptarea mesajului oral

Următoarea activitate numită „Cine spune adevărul?” conține elemente de joc. Participanții trebuie să spună care dintre cele două persoane descrie o imagine pe care nu o pot vedea, și care dintre ele are o figurină (fără imagine) și, prin urmare, minte. Activitatea se concentrează pe imaginație și creativitate atât pentru participanții care explică, cât și pentru cei care ascultă, iar elementul de interpretare al persoanei care minte, pretinzând că privește o imagine reală, se adaugă jocului. Toate aceste aspecte antrenează ascultarea atentă și analiza informațiilor, așadar, aceasta se consideră un exercițiu contextualizat care leagă structurile lingvistice de povești și persoane - toate acestea contribuind la îmbunătățirea memoriei și a motivației.

Citirea/ Receptarea mesajului scris

Discuții despre informații contextualizate: poveștile, în special cele bazate pe experiența personală, au un impact semnificativ asupra modelării memoriei în creier. Jocul „Ce ai fi făcut tu?” permite participanților să reformuleze și să evalueze descrieri ale situațiilor dificile. Mai întâi, ei trebuie să reproducă conținutul informației primite de la colegii de grup și, ulterior, să discute poveștile împreună, exprimându-și perspectivele personale asupra subiectului. Reformularea informațiilor ajută la consolidarea structurilor lingvistice, iar conexiunea cu experiențele personale adaugă relevanță subiectelor. Astfel, este mai probabil să se stocheze conținutul de învățare pe termen lung. Este evident că personalizarea acționează ca un accelerator al învățării și memorării.

Sciere/ Producerea mesajului scris

Un alt joc bazat pe interpretare și creativitate este „Gătim împreună”. Participanții creează o rețetă din ingredientele furnizate și o prezintă unei audiențe. Cu cât este mai haios, cu atât mai bine. Din perspectiva învățării limbii, descrierile de orice fel, precum și exprimarea argumentelor convingătoare sunt indispensabile pentru utilizarea limbajului. Prin acest joc, participanții creează o rețea coerentă de informații în jurul unui vocabular nou în timp ce discută despre mâncare și cultura consumului alimentar, oferind condiții benefice pentru activități conexe, cum ar fi schimbul de opinii despre mâncărurile preferate sau obiceiurile alimentare. Elementul de interpretare poate îmbunătăți încrederea în sine și devine și mai creativ și amuzant atunci când se prezintă rețete nerealiste. În concluzie, umorul, mișcarea și elementul scenic al activității se aliniază perfect cu învățarea prietenoasă cu creierul.

Comunicare orală/ Producerea mesajului oral

Jocul „Diva” combină structurile unor propoziții cu interpretarea și căutarea de argumente atractive. Acesta include exagerarea ca element ludic, deoarece există motivul unei dive mofturoase care are nevoie să fie calmată, date fiind problemele ei de zi cu zi. Mai precis, un participant interpretează diva (indiferent de gen). Ea este așezată pe un tron, în timp ce prietenii ei, fanii și angajații - ceilalți participanți - stau în jurul ei la o distanță respectuoasă și fac sugestii. Dacă diva are o atitudine negativă, cineva trebuie să se retragă rapid, deoarece scâncetele ei sunt de temut. În acest caz, altcineva va încerca din nou să o calmeze. Cine reușește să o convingă preia rolul de diva și se așază pe tronul acesteia. Pentru runda nouă, se anunță o problemă nouă. Odată ce participanții cunosc jocul, pot să vină cu probleme noi pentru a le pune în discuție. Puterea acestui joc stă în absurditatea situației și acoperă o abilitate lingvistică de bază, anume oferirea de sfaturi. Reprezintă o abordare amuzantă și dinamică pentru crearea unor situații de comunicare contextualizată și consolidarea structurilor unor enunțuri persuasive. În plus, promovează învățarea prin mișcare și creativitate, deoarece creierul tinde să își amintească informații remarcabile, adică informații extraordinare, cum ar fi problemele cotidiene absurde ale divelor, ceea ce ajută la memorarea subiectelor vizate.

În concluzie, toate jocurile și activitățile prezentate includ elemente neurodidactice precum contextualizarea, relevanța personală, mișcarea, umorul, includerea emoției, gamificarea și creativitatea.

Toate activitățile pot fi integrate atât în format online, cât și față în față și pot fi adaptate la toate nivelurile de limbă. Ele sunt potrivite pentru exercițiile de destindere și activare, crescând șansele de a memora subiectele abordate și de a crea conotații pozitive din partea cursanților.

3.3 CONCLUZII

Scopul acestui capitol a fost acela de a oferi profesorilor idei despre cum pot aplica neurodidactica în cadrul sesiunilor de predare. Capitolul a prezentat exemple de bună practică privind principalele aspecte ale neurodidacticii. Partea teoretică, care a completat exemplele practice, a avut ca scop ajutorul oferit profesioniștilor din domeniul educației pentru a înțelege ce reprezintă neurodidactica și care sunt beneficiile acesteia. Așa cum arată capitolul, abordarea neurodidactică are o serie de avantaje în predarea limbilor străine. Aceasta, cu siguranță, îi va încuraja pe profesori să înceapă să facă activitățile de predare mai prietenoase cu creierul.

4. COMUNICAREA INTERCULTURALĂ ȘI REZOLVAREA PROBLEMELOR

Acest capitol introduce succint conceptul de comunicare și rolul său în societatea modernă. Sunt enumerate cele mai comune probleme care pot apărea într-un grup care se caracterizează prin diversitate etnică, lingvistică, religioasă etc., precum și prin sfaturi privind modul de abordare a acestor dificultăți. Scopul acestui capitol este acela de a pregăti profesorii și facilitatorii pentru lucrul într-un grup multicultural și să indice modalități de gestionare a problemelor și situațiilor dificile care pot apărea.

4.1 COMUNICAREA - CE ESTE ȘI CE IMPLICĂ?

Comunicarea influențează construirea relațiilor cu ceilalți. Societatea modernă nu poate funcționa fără comunicare. Dat fiind faptul că nu este un proces deloc ușor, ci mai degrabă unul complex, este bine să luăm în considerare ce reprezintă și ce determină comunicarea eficientă.

Sursa: Freepik.com

În lumea modernă, comunicarea joacă un rol extrem de important. Este greu să ne imaginăm persoane, organizații sau instituții care să nu comunice în niciun fel între ele. Așadar, ce reprezintă comunicarea și de ce este atât de importantă? În linii mari, este o formă de schimb de idei între participanți într-o așa manieră, încât ambii parteneri să înțeleagă mesajul, în mod similar. Este vorba despre a fi în relație cu cineva, comunicând nu doar conținutul prin intermediul unui text, ci și sentimentele, emoțiile, cunoștințele, experiențele etc. Până la urmă, este unul dintre elementele de bază ale culturii. Putem spune, cu siguranță, că oamenii și societățile în ansamblu nu există fără comunicare. Cu toate acestea, este important să ne amintim că a comunica nu înseamnă doar cuvintele pe care le rostim sau le scriem. Comunicarea include în egală măsură gesturile, expresiile faciale, tonul vocii, ritmul vorbirii, postura și limbajul corpului, distanța dintre interlocutori, îmbrăcămintea și mulți alți factori rezultați din contextul cultural în care am crescut sau în care funcționăm în prezent. Având în vedere toate acestea, este ușor să ajungem la concluzia că o comunicare eficientă cu ceilalți nu este simplă și este ușor să facem greșeli.

4.2 COMUNICAREA ÎNTR-UN GRUP MULTICULTURAL

Comunicarea în cadrul propriului mediu cultural, care este bine cunoscut și înțeles, poate fi adesea dificilă. Este de la sine înțeles faptul că, într-un grup multicultural, comunicarea va fi mult mai dificilă și va necesita din partea noastră mai multă atenție și grijă nu doar pentru a nu ofensa pe cineva (chiar și în mod complet neintenționat), ci și pentru a fi bine înțeles.

Sursa: Freepik.com

Notă: Una dintre cele mai comune probleme în grupurile multiculturale este reprezentată de stereotipuri. Conform definiției (generale) acestea sunt reprezentate de o „o credință sau idee despre cum este o anumită categorie de persoană sau lucru” (DoCE). De cele mai multe ori, acestea nu sunt corecte, ci, mai degrabă, dăunătoare, deoarece se bazează pe generalizări și prejudecăți. Cu toate acestea, mintea noastră are nevoie de ele pentru că simplifică lumea complexă și ne oferă o privire de ansamblu. În acest capitol, vă vom prezenta câteva exemple generale care se aplică majorității oamenilor dintr-o anumită națiune, dar vă rugăm să rețineți că fiecare persoană este unică.

Prin urmare, atunci când vorbim despre comunicarea într-un grup multicultural, este necesar să luăm în considerare nu doar limbajul în sine, ci și tot ceea ce compune cultura, de exemplu sistemul de valori, religia, credințele și prejudecățile, stereotipurile, precum și tradițiile și obiceiurile. Acest lucru se datorează faptului că există nu doar o barieră lingvistică în ceea ce privește neînțelegerea sau lipsa de cuvinte sau expresii adecvate, ci și o interpretare diferită a gesturilor, cunoașterea categoriilor mentale ale limbii și a contextului. De exemplu, ridicarea degetului mare poate fi foarte confuză. Pentru europeni sau americani, înseamnă „bine”. Cu toate acestea, în unele țări din Asia sau în America Latină, poate fi ofensator, echivalent cu a arăta degetul mijlociu. După cum puteți vedea, acest lucru poate duce la neînțelegeri și situații neplăcute.

Același lucru se aplică și distanței dintre interlocutori, care poate varia de la 0,3 m până la 1 m, în funcție de naționalitate. În țările arabe și sud-europene, această distanță este una foarte mică. Interlocutorii stau aproape unul de altul, se ating reciproc. Scandinavii pot simți o stare de disconfort într-o astfel de situație, deoarece mențin o distanță mai mare, acordând o mare importanță spațiului personal. Japonezii, pe de altă parte, mențin cea mai mare distanță, de aproximativ 1 metru.

Prin urmare, atunci când un spaniol discută cu un japonez, poate apărea un „dans” între ei, deoarece primul se va apropia cât mai mult de interlocutorul său, pe când cel de-al doilea se va îndepărta. Ambele mișcări, deși în direcții opuse, au ca scop arătarea respectului pentru interlocutor și demonstrarea angajamentului în cadrul conversației. Pentru a funcționa fără probleme și confortabil într-un grup multicultural, trebuie să fim conștienți de astfel de comportamente și, mai presus de toate, să fim deschiși față de tradițiile și comportamentul altor culturi.

4.3 PROBLEME ÎN CADRUL GRUPURILOR MULTICULTURALE

Sursa: Freepik.com

Tipul, intensitatea și gravitatea conflictelor din grupurile multiculturale depind de mulți factori, precum: naționalitatea participanților, vârsta lor, tipul de grup. Printre problemele specifice se numără:

- 📌 **Conflictele politice bazate pe naționalitate și/sau religie**
- 📌 **Prejudicii și stereotipuri**
- 📌 **Etnocentrism** - plasarea propriei culturi deasupra celorlalte
- 📌 **Eroarea de atribuție** - în loc să țină cont de diferențele culturale, oamenii se acuză reciproc de o comunicare ineficientă și de rea-voință.
- 📌 **Diferite atitudini față de rolul educației și implicarea în învățare** - americanii au tendința să-și laude cursanții, în timp ce japonezii sau chinezii se concentrează, în primul rând, pe greșelile făcute cu scopul de a învăța din acestea (cf. Białek 2015).
- 📌 **Percepții diferite cu privire la rolul profesorului** – în culturile asiatice, profesorul este adesea considerat o autoritate incontestabilă, astfel încât nu vor fi dispuși să argumenteze sau să dezbată cu el/ea. În schimb, americanii și europenii sunt dispuși să pună întrebări care îi preocupă (cf. Białek 2015)
- 📌 **Stiluri diferite de învățare** - asiaticii tind să fie foarte harnici și concentrați pe munca individuală, scandinavii sunt obișnuiți cu metoda proiectului și învață într-un mod creativ și activ, iar americanii, de exemplu, au o abordare foarte relaxată și se bucură de lucrul în grup (cf. Białek 2015).

 Modalități diferite de învățare a unei limbi noi - este evident că învățarea unei limbi care aparține aceleiași familii lingvistice este mult mai ușoară decât învățarea unei limbi complet diferite. Același lucru este valabil și pentru alfabet.

Geert Hofstede, cercetătorul olandez în domeniul managementului, a propus șase aspecte de bază pe care societatea trebuie să le soluționeze pentru a se organiza. Acestea sunt denumite dimensiuni ale culturii. Fiecare dintre acestea a fost exprimată pe o scală care variază de la 0 la 100 (<https://geerthofstede.com/>). Aceste șase dimensiuni esențiale sunt: Indexul Distanței față de Putere, Individualism versus Colectivism, Masculinitate versus Femeninitate, Indexul Evitării Incertitudinii, Orientare pe Termen Lung, Indulgență versus Restricție (cf. Hofstede 1980). Acești șase factori pot ajuta la explicarea și înțelegerea modului în care oamenii din diferite țări se comportă într-un anumit fel. Conștientizarea existenței acestor dimensiuni vă poate ajuta să vă înțelegeți cursanții și să anticipați unele problemele. Puteți citi mai multe despre acest subiect aici: <https://www.simplypsychology.org/hofstedes-cultural-dimensions-theory.html>.

Pe de altă parte, Erin Meyer a identificat 8 factori pentru fiecare a creat o scală. Unele țări se situează în afara tendinței generale sau în centrul acesteia. Aceste cazuri sunt: Comunicare (Context redus/Context ridicat), Evaluare (Feedback negativ Direct/Indirect), Convingere (Principii/Aplicații în prim-plan), Conducere (Egalitară/Ierarhică), Decizie (Consensuală/Autoritară), Încredere (Bazată pe sarcini/Bazată pe relații), Dezacord (Confruntare/Evitarea confruntării) și Programare (Timp liniar/Timp flexibil) (cf. Meyer 2014).

4.4 CUM PUTEM REZOLVA PROBLEMELE ÎNTR-UN GRUP MULTICULTURAL?

În zilele noastre, este dificil să ne imaginăm un spațiu, o instituție, o profesie sau un loc de muncă, în sensul larg al termenului, în care să nu existe reprezentanți ai diferitelor naționalități, culturi sau religii. De aici apare necesitatea dezvoltării modalităților de abordare a posibilelor probleme.

Sursa: Freepik.com

Grupurile multiculturale devin habitatul natural al fiecăruia dintre noi. Cu toate acestea, acest aspect nu este un lucru rău sau periculos. Este un fenomen natural și adesea chiar unul pozitiv. Prin contact cu ceea ce este diferit de tot ce cunoaștem, creștem. De asemenea, învățăm multe lucruri despre noi înșine.

Prin compararea diferitelor culturi cu propria cultură, învățăm multe lucruri despre tradițiile, obiceiurile și comportamentul nostru, care pot fi atât de evidente și naturale, încât de cele mai multe ori nu suntem deloc conștienți de ele (cf. Welskop 2013). „Trecerea de la competența comunicativă în propria cultură la competența comunicativă în cadrul unor culturi diferite reprezintă conceptul cheie” (Bennett, Hammer 2017) pentru Modelul de Dezvoltare a Sensibilității Interculturale. Modelul conține 6 etape în care „primele trei etape – *Negarea, Apărarea și Minimizarea* – sunt etnocentrice; ele se referă la probleme asociate cu experiența propriei culturi drept „centrală”. Ultimele trei etape – *Acceptarea, Adaptarea și Integrarea* – sunt etnorelative; ele se referă la probleme asociate cu experiența tuturor culturilor ca moduri alternative de a organiza realitatea. Deplasarea prin etape nu este inevitabilă; depinde de necesitatea de a deveni mai competenți în comunicarea în afara contextului social primar al fiecăruia.” (Bennett, Hammer 2017)

Recunoscând problemele și barierele menționate mai devreme, instituțiile, în special cele orientate către lucrul într-un mediu intercultural, cum ar fi marile corporații sau școlile de limbă, au dezvoltat o serie de metode pentru a gestiona posibilele conflicte. Printre cele mai importante se numără:

- **Educația interculturală** - obiectivul său principal este de a învăța despre culturi noi, de a le înțelege mai bine și a-și îmbogăți propria cultură, precum și de a crește conștientizarea diferențelor și egalitatea tuturor culturilor. Educația interculturală ajută la abordarea prejudecăților și stereotipurilor nocive și promovează atitudini de toleranță și dialog. Prin urmare, are ca scop promovarea conviețuirii armonioase și egale între oameni din diferite medii culturale (cf. Welskop 2013).
- **Formarea în domeniul diferențelor culturale** are ca scop dezvoltarea abilităților de comunicare în contextul diferențelor culturale.
- **Prezentări ale cursanților despre culturile lor** – este foarte important ca studenții să-și prezinte cultura, tradițiile și obiceiurile altora. Prin învățarea despre istoria și valorile unei societăți, este mai ușor să înțelegem comportamentul membrilor săi.
- **Organizarea unor zile culturale**
- **Ateliere culinare, de modă sau machiaj** - nimic nu adună oamenii mai bine decât mâncarea sau împărtășirea unui hobby. Cursanții pot fi încurajați să prezinte mâncăruri tradiționale, costume sau machiaj. Experimentarea unei culturi diferite „pășind în ea”, de exemplu, prin purtarea de haine tradiționale, poate contribui la înțelegerea ei.
- **Ateliere care vizează stereotipurile** pot lua două forme: fie participanții trebuie să adauge ei înșiși stereotipul asociat cu naționalitatea, fie trebuie să precizeze la ce naționalitate se referă stereotipul. În ambele cazuri, veridicitatea afirmațiilor ar trebui discutată cu studenții și ar trebui făcut un efort de a explica de unde provin aceste afirmații.

Ce se întâmplă atunci când conflictele (inter)etnice sau religioase sunt atât de puternic inserate în mintea membrilor unui anumit grup, încât educarea și demonstrarea asemănarilor, în ciuda diferențelor, nu au efectul dorit? Aceasta este o situație extrem de dificilă și delicată, dar nu poate fi exclusă, mai ales atunci când, de exemplu, reprezentanții țărilor sau grupurilor etnice, care au fost în război sau în conflict oficial, deschis, timp de ani întregi, se reunesc într-o sală de clasă pentru un curs de limbă. Astfel de grupuri pot include palestinienii și israelienii, kurzii și turcii, chinezii și taiwanezii sau, acum, ucrainenii și rușii. Într-o astfel de situație, când nu există dorința de a ajunge la un acord, persoanele responsabile de instituție sau companie sunt nevoite să recurgă la măsuri mai radicale, cum ar fi:

- **Schimbări structurale** - atunci când se înscriu cursanții și se organizează grupuri, este indicat să se țină cont de originea lor și să se aleagă componența grupei într-o așa manieră încât să se evite combinațiile riscante. În cazul în care aceste conflicte ies la iveală mai târziu, facilitatorii sau managerul pot să facă unele reorganizări și să mute persoanele implicate în alte grupuri sau poziții pentru a limita contactul acestora.
- **Intervenție** - în cazul unei situații extrem de grave și a lipsei dorinței de a coopera, facilitatorul sau managerul poate interveni, convocând acele persoane la o discuție sau poate să aplice sancțiunile prescrise ori chiar să le amenințe cu posibilele consecințe pe care aceștia le pot suporta.
- **Excludere** - acesta este ultima măsură și ar trebui folosită doar în situații critice. Implică identificarea unor soluții, precum colaborarea cu alte instituții (de exemplu, transferul sau chiar exmatricularea cursantului din școală). Acest lucru se datorează faptului că personalul trebuie să se gândească la întregul grup și să asigure siguranța tuturor.

5. CUM SE DEZVOLTĂ ȘI SE STRUCTUREAZĂ UN CURS INTENSIV DE LIMBI STRĂINE

Ce ar trebui să fie inclus în etapa de pregătire? Cum ar putea fi integrate componentele neurodidactice în cadrul unui curs intensiv de predare și învățare a limbii țării gazdă? Elaborarea unui curs intensiv de limbi străine pentru adulții și tinerii care doresc să învețe o limbă a țării gazdă este un efort dificil care trebuie să țină cont de mai multe aspecte. Eficacitatea unui curs intensiv de limbi străine depinde de concepția și organizarea acestuia, și include o varietate de elemente importante. Formatorii trebuie să ia în considerare mai multe aspecte esențiale pentru a crea un mediu de învățare favorabil care să răspundă intereselor, nevoilor, stilurilor cognitive și caracteristicilor personale ale cursanților. Secțiunea 5.1 prezintă etapele cheie implicate în pregătirea unui curs intensiv de predare a limbii din țara gazdă, în timp ce Secțiunea 5.2 oferă idei pentru dezvoltarea unui curs intensiv, reușit și atractiv, ținând cont de profilurile variate ale cursanților.

5.1 PREGĂTIREA UNUI CURS INTENSIV DE PREDARE A LIMBII ÎN ȚARA GAZDĂ

În această secțiune, prezentăm etapele de realizare a unui mediu de învățare atractiv și eficient pentru cursanți cu diferite niveluri de competență lingvistică, utilizând neurodidactica, obiectivele integrate ale cursului și instrumentele de învățare în format mixt.

1. Identificarea nivelurilor de competență lingvistică prin intermediul testelor de plasare

Înainte de a pregăti și organiza un curs intensiv de limbi străine, este esențial să se evalueze cu exactitate nivelul de competență lingvistică al cursanților. Utilizarea unui test de plasare complex poate fi de ajutor în acest sens, deoarece oferă un cadru fundamental pentru gruparea studenților în funcție de gradul lor de competență lingvistică, permițând profesorilor să adapteze conținutul cursului pentru a corespunde nevoilor diverse ale cursanților.

2. Abordarea stilurilor individuale de învățare dintr-o perspectivă neurodidactică

Înțelegerea componentelor neurodidactice ale achiziției lingvistice devine esențială pentru a adapta materialul și activitățile de curs pentru a satisface preferințele și punctele forte ale fiecărui cursant. Oamenii au stiluri de învățare diferite, iar integrarea emoțiilor, a umorului, a mișcării, a muzicii și a altor experiențe senzoriale poate ajuta la învățarea limbii. Formatorii pot crea un mediu de învățare dinamic și atractiv prin satisfacerea preferințelor personale variate, ceea ce poate crește motivația cursanților și nivelul de retenție a limbii.

3. Implementarea activităților neurodidactice pentru o achiziție aprofundată a limbii

Pentru a asigura o achiziție aprofundată a limbii, cursul ar trebui să fie conceput astfel încât să abordeze diferite componente lingvistice la diferite niveluri de competență. Aceasta se referă la:

- **Structurile lingvistice:** Nivelurile diferite de competență lingvistică necesită focalizări distincte. De exemplu, începătorii (A1) pot face exerciții fonetice, în timp ce cursanții intermediari (B1) pot aprofunda structuri gramaticale mai complexe.
- **Vocabularul:** Achiziționarea vocabularului ar trebui să fie adaptată la nivelul de competență al cursanților. Începătorii pot învăța termeni de comunicare de zi cu zi (A1), în timp ce cursanții intermediari (B1) abordează elemente lexicale compuse, cuvinte de legătură și expresii nuanțate.
- **Funcțiile comunicative:** Fiecare nivel ar trebui să prioritizeze diferite funcții comunicative. Începătorii (A1) se pot concentra pe exprimarea cererilor și a utilizării expresiilor de bază, în timp ce cursanții intermediari (B1) se pot ocupa de funcții mai nuanțate, cum ar fi exprimarea acordului, a dezacordului și a argumentării.

4. Proiectarea obiectivelor integrate ale cursului

Integrarea obiectivelor cognitive, emoționale, sociale, culturale, kinestezice și senzoriale în cadrul curriculumului favorizează dezvoltarea holistică a limbajului. Obiectivele cognitive ar trebui să promoveze abilitățile de gândire de ordin superior, obiectivele emoționale ar trebui să încurajeze exprimarea și înțelegerea de sine, obiectivele sociale ar trebui să încurajeze gestionarea relațiilor, iar obiectivele culturale ar trebui să sporească conștientizarea interculturală. În plus, obiectivele kinestezice și senzoriale ar trebui să fie integrate pentru a îmbunătăți abilitățile motorii și experiențele de învățare multisenzoriale.

5. Utilizarea instrumentelor de învățare în format mixt

Selectarea unor instrumente adecvate pentru învățarea în format mixt poate spori semnificativ eficiența unui curs intensiv de limbi străine. Platformele de predare integrate (de exemplu, ClassDojo) și aplicațiile mobile de învățare (de exemplu, Goose Chase, Storyjumper, Padlet) facilitează transmiterea conținutului și oferă o varietate de activități interactive și atractive. Platformele gamificate (de exemplu, Classcraft, Quizziz, Kahoot) ajută la evaluarea progreselor individuale și de grup, asigurând o experiență de învățare interactivă și atractivă.

6. Promovarea unor modele variate de interacțiune

Modelele de interacțiune în cadrul cursului sunt vitale pentru implicarea cursanților și practicarea structurilor și funcțiilor limbii. Aceste modele se referă la:

- **Interacțiunea cursant - conținut:** Includerea de materiale multimedia, activități, sarcini, autoevaluări și proiecte pentru a implica cursanții în conținutul cursului.
- **Interacțiunea cursant - instructor:** Promovarea canalelor de comunicare față în față și online care să permită cursanților să interacționeze cu profesorii și să solicite clarificări.
- **Interacțiunea cursant - cursant:** Promovarea evaluării colegiale, a jocurilor, a concursurilor, a discuțiilor și a prezentărilor pentru a încuraja colaborarea și practica lingvistică.

- **Interacțiunea cursant - comunitate:** Conectarea cursanților cu o comunitate de practică prin intermediul unor invitații, simulări și accesarea resurselor relevante, îmbogățind aspectele culturale și contextuale ale învățării unei limbi străine.

7. Depășirea provocărilor și oferirea de soluții

În timpul implementării unui curs intensiv de limbi străine, pot apărea diverse provocări.

- **Probleme tehnice:** Promovarea flexibilității în formatul mixt de învățare pentru a ține cont de problemele tehnice legate de platformele online și de conectivitatea la internet.
- **Probleme legate de resursele umane:** Alocarea de profesori adecvați din punct de vedere cultural, în concordanță cu mediul de proveniență al cursanților și formarea profesorilor cu privire la abordarea neurodidactică.
- **Respectul față de cultură:** Dezvoltarea conștientizării interculturale în rândul cadrelor didactice pentru a respecta și însuși valorile locale, promovând în același timp învățarea limbii.
- **Diversitatea nivelurilor lingvistice:** Asigurarea accesului la activități adecvate nivelului, atribuirea de roluri în lucrul în perechi/grupuri pentru a ține cont de diferențe și conceperea de activități bazate pe mai multe tipuri de inteligență.

5.2 IDEI PENTRU PROIECTAREA UNUI CURS INTENSIV

În această secțiune, prezentăm câteva idei pentru proiectarea unui curs intensiv de limbi străine. Acestea acoperă aspecte precum adaptarea la nevoile cursanților, stilurile cognitive, caracterul emoțional, obligațiile externe, motivația, competența tehnologică, dinamica grupului, elementele culturale, autoevaluarea și feedback-ul.

1. Adaptarea la interesele și nevoile cursanților

La baza unui curs intensiv de limbi străine reușit stă adaptarea conținutului și a activităților pentru a le armoniza cu interesele, obiectivele și nevoile specifice de învățare a limbilor străine ale cursanților. O analiză a nevoilor poate ajuta la identificarea obiectivelor individuale și la adaptarea curriculumului în consecință, favorizând astfel o experiență de învățare relevantă, cu însemnătate pentru cursant.

2. Compatibilizarea cu stilurile cognitive individuale

Tipurile cognitive individuale trebuie să fie conștientizate și luate în considerare pentru ca educația lingvistică să fie eficientă. Profesorii ar trebui să utilizeze o varietate de abordări pentru a se adapta la diverse stiluri de învățare, cum ar fi cele vizuale, auditive, kinestezice sau analitice. Utilizarea diferitelor stiluri de predare poate îmbunătăți înțelegerea și memorarea informațiilor lingvistice de către cursanți.

3. Promovarea activității intelectuale autonome individuale

Într-un curs intensiv, este deosebit de important să se încurajeze cursanții să dobândească autonomie în procesul de învățare a limbii. Permițându-le cursanților să gândească critic, să pună întrebări, să formuleze judecăți și să reflecteze asupra progresului propriu, îi poate ajuta să își asume responsabilitatea pentru propria învățare și să devină cursanți de limbi străine autonomi.

4. Luarea în considerare a personalității și a caracteristicilor emoționale

Înțelegerea personalității și a caracteristicilor emoționale ale cursanților este importantă pentru construirea unui mediu de învățare favorabil și incluziv. Tehnicile de predare empatică ar trebui să fie folosite pentru a construi experiențe emoționale bune care să contribuie la creșterea încrederii în sine și la asumarea de riscuri în utilizarea limbii.

5. Compatibilizarea cu obligațiile externe

Recunoașterea obligațiilor externe ale cursanților, cum ar fi locul de muncă, proiectele, termenele limită și obligațiile familiale/sociale joacă un rol important în construirea unui cadru de curs flexibil. Oferirea de alternative de învățare programate și asincrone poate satisface nevoile variate ale cursanților, permițându-le în același timp să își combine studiul limbii cu alte angajamente.

6. Stimularea motivației și a angajamentului

Înțelegerea motivelor pentru care cursanții aleg să urmeze un curs intensiv de limbi străine îi poate ajuta pe profesori să adapteze materialul și activitățile cursului pentru a menține un nivel ridicat de entuziasm și implicare. În plus, încurajarea cursanților să se angajeze în activități suplimentare de studiu individual sau în experiențe de imersiune lingvistică în afara sălii de curs contribuie la accelerarea dezvoltării competențelor lingvistice.

7. Includerea competențelor tehnologice

Integrarea tehnologiei în curs poate îmbunătăți experiențele de învățare și se poate adapta la competențele tehnice ale cursanților. Aplicațiile de învățare a limbilor străine, instrumentele disponibile pe internet și materialele multimedia pot contribui la crearea unui mediu de învățare dinamic și atractiv.

8. Luarea în considerare a caracteristicilor grupului

Recunoașterea diversității cursanților din cadrul grupului, inclusiv a mediului, obiectivelor și rolurilor acestora, este esențială. Profesorii ar trebui să se străduiască să creeze o comunitate de învățare colaborativă și solidară care să promoveze interacțiunea între colegi și învățarea reciprocă.

9. Crearea unei atmosfere de învățare favorabile

Stabilirea unei atmosfere pozitive și incluzive în clasă poate îmbunătăți experiența generală de învățare. Încurajarea comunicării deschise, a respectului pentru diverse perspective și a sentimentului de apartenență îi poate motiva pe cursanți să participe activ și să își asume riscuri în utilizarea limbii țintă.

10. Oferirea de oportunități pentru practică

Cursul intensiv ar trebui să ofere oportunități numeroase cursanților de a-și exersa competențele lingvistice în contexte autentice. Jocurile de rol, simulările, discuțiile în grup și sarcinile din viața reală pot stimula producția lingvistică și pot spori încrederea cursanților în utilizarea limbii.

11. Introducerea de elemente (inter)culturale

Integrarea aspectelor culturale în cursul de limbi străine poate stimula competența și receptivitatea interculturală. Explorarea normelor culturale, a tradițiilor și a stilurilor de comunicare din țara gazdă poate îmbogăți înțelegerea limbii și abilitățile de comunicare ale cursanților.

12. Încurajarea autoevaluării și a interevaluării

Responsabilizarea cursanților de a-și autoevalua progresul lingvistic și de a-și armoniza performanțele cu descriptorii de nivel poate spori conștiința metacognitivă și favoriza învățarea orientată spre obiective. În plus, încurajarea evaluărilor colegiale poate promova feedbackul constructiv și învățarea colaborativă.

13. Furnizarea de feedback reciproc și alocarea de timp pentru discuții

Promovarea unui mediu de învățare bogat în feedback, în care cursanții primesc feedback constructiv, în timp util, atât din partea profesorilor, cât și a colegilor, poate îmbunătăți procesul de învățare a limbii. Alocarea de timp pentru discuții și reflecție poate consolida și mai mult înțelegerea și angajamentul cursanților față de limba studiată.

În tabelul de mai jos este prezentată o tipologie a elementelor neurodidactice și sunt oferite sugestii practice pentru proiectarea unor cursuri intensive adaptate la caracteristicile individuale ale cursanților și la nivelul de cunoaștere a limbii.

ELEMENTE NEURODIDACTICE	A1	A2	B1	B2
<i>SUGESTII PENTRU PROFESORI</i>				
promovarea acurateții fonologice și a pronunției corecte	x	x		
utilizarea unor tehnici adecvate de corectare și feedback		x	x	x
utilizarea unor tehnici neuro-comunicative pentru dezvoltarea fluentei în comunicarea orală			x	x
utilizarea limbajului trupului (poziție, mișcări)	x	x	x	x
conștientizarea nevoilor individuale de învățare	x	x	x	x
realizarea de conexiuni între concepte și experiențele cursanților	x	x	x	x
alegerea experiențelor de învățare adecvate nivelului	x	x	x	x
abordarea unor stiluri diverse de predare	x	x	x	x
utilizarea exclusivă a limbii țintă	x	x	x	x

<i>SUGESTII PENTRU CURSANȚI</i>				
stiluri de învățare	x	x	x	x
strategii de învățare	x	x	x	x
concentrarea atenției	x	x	x	x
<i>TIPARE INTERACȚIONALE PENTRU CURSANȚI</i>				
frontal, lucru în grup și/sau în perechi	x	x	x	x
realizarea de proiecte			x	x
joc de rol		x	x	x
activități bazate pe jocuri	x	x	x	x
<i>TIPARE INTERACȚIONALE PENTRU PROFESORI</i>				
utilizarea unor tehnici de moderare (folosind cunoștințele grupului și experiențele individuale pentru a găsi soluții)			x	x
atmosfera din clasă	x	x	x	x

<i>SUGESTII PENTRU MATERIALE</i>				
materiale de predare prietenoase cu creierul	x	x	x	x
texte autentice	x	x	x	x
comunicarea prin canale multiple	x	x	x	x
gamificarea	x	x	x	x
<i>MECANISME LOGICE</i>				
inductive	x	x	x	x
deductive		x	x	x
<i>ÎNVĂȚARE MULTISENZORIALĂ</i>				
modelare	x	x	x	x
activități în afara sălii de curs	x	x	x	x

Luând în considerare cu atenție etapele și sugestiile din cele două secțiuni, profesorii pot proiecta și structura un curs intensiv de limbi străine care să fie atractiv, eficient și adaptat nevoilor și așteptărilor diverse ale cursanților de la diferite niveluri de competență lingvistică. Formatorii sunt încurajați să adapteze și să completeze aceste sugestii pe baza expertizei lor pedagogice și a caracteristicilor unice ale cursanților lor.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

Barkley E. F., Major C. H., & Cross K. P. (2014). *Collaborative Learning Techniques: A Handbook for College Faculty*. Jossey-Bass.

Benavidez V. & Flores R. (2019). "La importancia de las emociones para la neurodidáctica." *Wimb Lu* 14(1), pp. 25-53.

Bennett M. J. & Hammer M. (2017), *A developmental model of intercultural sensitivity*. "The international encyclopedia of intercultural communication", 1(10).

Białek K. (2015), *Międzykulturowość w szkole. Poradnik dla nauczycieli i specjalistów*.

Mayor M. (ed.) (2009), *Dictionary of Contemporary English*.

Biggs J. & Tang C. (2011). *Teaching for Quality Learning at University*. McGraw-Hill Education.

Brookfield S. D. (2015). *The Skillful Teacher: On Technique, Trust, and Responsiveness in the Classroom*. Jossey-Bass.

Conkan D. (2018). "Neurodidactics: The Selection of Teaching Materials for German as a Foreign Language." In *Education, Reflection, Development – ERD 2018*, ed. by Vasile Chis and Ion Albulescu, pp. 409-418. London: Future Academy.

Doff S. (2020). Methoden des kommunikativen Fremdsprachunterrichts. In W. Hallet, F. Königs, & H. Martinez (Eds.), *Handbuch Methoden im Fremdsprachenunterricht*. Klett Kallmeyer.

Duart J. M. & Snyder N. T. (2006). *Mastering Online Marketing*. Atlantic Publishing Group.

Funk H. et al. (2014). *Aufgaben, Übungen, Interaktion (Deutsch Lehren Lernen 4)*. Klett-Langenscheidt.

Gibbs G. & Habeshaw T. (1998). *Preparing to Teach: An Introduction to Effective Teaching in Higher Education*. Open University Press.

Grein M., Nagels A., & Riedinger, M. (2022). *Neurodidaktik AKTUELL: Grundlagen für Sprachlehrende*. Hueber.

Goset Poblete J. & Zumelzu Cornejo E. (2021). *Using neurodidactics for design of a teaching improvement*. "InterCambios" 8(2), pp. 41-49.

Hofstede G. (1980), *Culture and organizations*, "International studies of management & organization", 10 (4), pp. 15-41.

- Jensen E. (2008). *Brain-based Learning. The New Paradigm of Teaching*, 2nd ed. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Jensen E. (2013). *Teaching with the Brain in Mind*. Association for Supervision and Curriculum Development.
- Lucas-Oliva I., Toledo-Vega G., & Núñez-Román F. (2022). *From Neurodidactics to Language Teaching and Learning: The Emotional Approach*. "Theory and Practice in Language Studies" 12(8), pp. 1457-1467.
- McLean P. (1990). *Education and Brain*. Chicago Press.
- Meyer E. (2014). *The Cultural Map*.
- Moore M.G. (1989). *Editorial: Three types of interaction*. "The American Journal of Distance Education" 3(2), pp. 1-7.
- Moravcová L., & Maďarová, L. (2016). Neurodidactics and its utilisation in the field of language teaching. In Slovak University of Agriculture (Ed.), *International Scientific Days 2016. The Agri-Food Value Chain: Challenges for Natural Resources Management and Society*, pp. 634-639.
<http://dx.doi.org/10.15414/isd2016.s8.09>
- Nilson L. B. (2016). *Teaching at Its Best: A Research-Based Resource for College Instructors*. Jossey-Bass
- Palloff R. M., & Pratt K. (2013). *Lessons from the Virtual Classroom: The Realities of Online Teaching*. Jossey-Bass.
- Ramsden P. (2003). *Learning to Teach in Higher Education*. Routledge.
- Ratey J. J. (2008). *Spark: The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain*. Little, Brown Spark.
- Reimann D. (2020). *Methoden des interkulturellen Fremdsprachenlernens*.
- Siemens G., & Tittenberger P. (2009). *Handbook of Emerging Technologies for Learning*. University of Manitoba.
- Sousa D.A. (2011). *How the brain learns*. Thousand Oaks, California: Corwin Press.
- Sousa D.A. (2022). *How the brain learns*, 6th edition. Thousand Oaks, California: Corwin.
- Willis J. (2006). *Research-Based Strategies to Ignite Student Learning*. ASCD.
- Welskop W. (2013), *Rola nauczyciela w edukacji międzykulturowej*, (in:) *Language and The Environment*, U. Michalik, M. Michalska-Suchanek ed., V. II, pp.41-49.

Referințe bibliografice online:

<https://geerthofstede.com/culture-geert-hofstede-gert-jan-hofstede/6d-model-of-national-culture/>

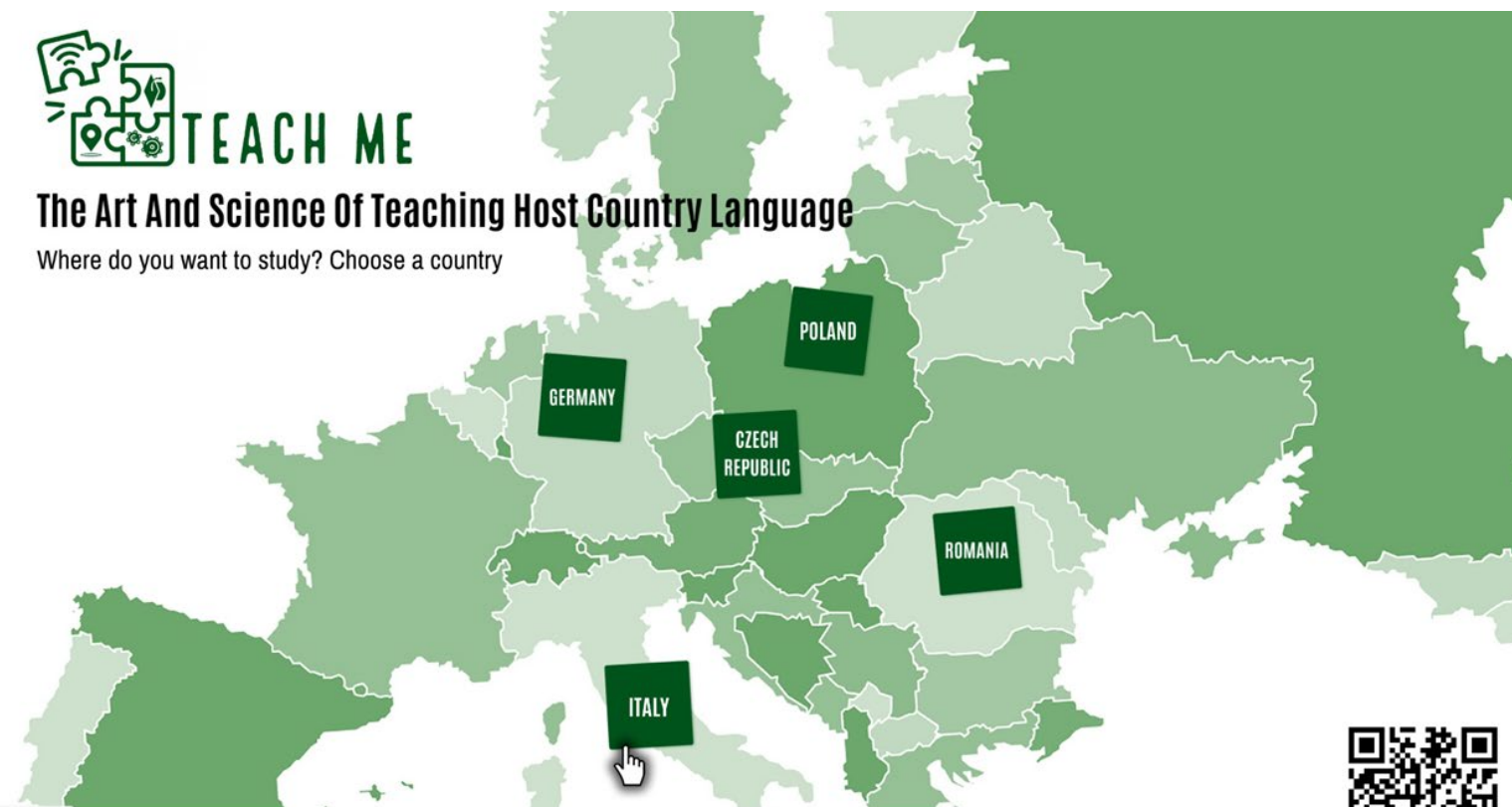
<https://www.simplypsychology.org/hofstedes-cultural-dimensions-theory.html>

TEACH ME

The Art And Science Of Teaching Host Country Language

Where do you want to study? Choose a country

 Co-funded by
the European Union

This project has been funded with support from the European Commission.
This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use, which may be made of the information contained therein.

 TEACH ME